

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

✉: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 166/2008/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

52/2008 (VIII. 04.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a debreceni lakos **Panaszos**¹ 2008. május 21-én előterjesztett panaszát a 2008. augusztus 4-én – dr. Juhász Imre elnökhelyettes, testületi tag távollétében – megtartott zárt ülése alapján

átteszi

az intézkedést foganatosító szerv, a Debreceni Rendőrkapitányság vezetőjéhez.

A panaszossal szembeni rendőri intézkedés alapjogi sérelem okozására csak olyan csekély mértékben volt alkalmas, hogy a Testület a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban Rtv.) 93. § (2) bekezdése értelmében a panasz áttételéről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás:

I.

A Testület 2008. május 21-én kapott kézhez a Debreceni Rendőrkapitányságtól egy panaszt, amelyben a panaszos a fiával szemben foganatosított rendőri intézkedéseket sérelmezte. A Testület felhívására beadványát a fia által adott meghatalmazással egészítette ki, egyúttal önálló panaszként értékelhető beadványt terjesztett elő.

A panaszos fiának panaszügyét a Testület külön, 51/2008. (VIII. 04.) számú állásfoglalásban bírálta el.

A Testület a panaszos beadványát időben érkezettnek minősítette, ezért azt az Rtv. 92. § (1) bekezdés és 93. § (1) bekezdés szerint érdemben vizsgálta.

A panaszos kifogásolta, hogy a fiát közlekedési szabálysértés miatt intézkedés alá vonták, és ezt követően szabálysértési, sőt büntetőeljárást folytattak ellene. A panaszos azt is sérelmezte, hogy a fia részére – közokirat-hamisítási ügyében – 2008. február 13-án a késő esti órákban,

¹ A Panaszos személyes adatai az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése alapján töröltük.

civil ruhás rendőrök kísérelték meg – közös lakásukban – az idézés kézbesítését. A rendőrök eljárása a késői időpont miatt az otthon tartózkodókat megrémítette.

Fiaának kihallgatására másnap – február 14-én került sor – ahová ő, mint édesanya elkísérte. A kihallgatást végző rendőrtisztól kérte, hogy jelen lehessen a fia kihallgatásán, azonban az eljáró rendőrtiszt ezt a kérést a fia nagykorúságára és cselekvőképességére hivatkozva megtagadta. E közben az eljáró rendőrtiszt – a panaszos állítása szerint – sértő kifejezést használt vele szemben. A kihallgatást követően az édesanya „szembesülni szeretett volna” a fiát kihallgató rendőrrel, azonban kérését tiszteletlenül megtagadták, és részére a „fogja be” kifejezés használatával a felvilágosítást megtagadták.

II.

A panaszos édesanya által benyújtott beadványból tehát az állapítható meg, hogy őt sértette a vele kapcsolatban álló rendőr nyers szóhasználata, amely esetleg az emberi méltósághoz való alkotmányos alapjog sérelmét is felvetheti.

A kihallgatást végző r.főhadnagy a panasz kivizsgálása során – parancsnoki utasításra – április 13-án olyan tartalmú jelentést készített, amely lényegében cáfolja a panaszos által előadottakat. Hasonló tartalmú jelentést készített az idézést kézbesítő két rendőr is, és igazuk alátámasztására azt hozták fel, hogy az idézést szabályosan átvette az eljárás alá vont személy nagyszülője. Az egymásnak ellenkező állítások tisztázására nincs lehetőségünk.

A vonatkozó jogszabályok vizsgálata során a Testület megállapította, hogy az édesanyának az Rtv. 24.§ (1) bekezdés szerint tájékoztatást nyújtó rendőrtiszt a „tőle elvárható felvilágosítást” megadta, ezzel törvényben foglalt kötelezettségét teljesítette ugyan, bár a tájékoztatás hangneme sértő volt.

Azzal kapcsolatban, hogy a kézbesítés a késő esti időpont miatt jogszerű volt-e, illetve esetleges félelemkeltő hatása miatt megvalósított-e csekély fokú alapjogsérelmet, az eljáró rendőrkapitányság is vizsgálatot folytatott. A debreceni rendőrkapitányságon az ügyben 2008. április 17-én tanúként meghallgatott r. főhadnagy, aki a büntetőeljárás alá vont személy kihallgatását végezte és aki az idézést a panaszos fia részére megírta, úgy nyilatkozott, hogy az idézés kézbesítése megfelelt a jogszabályoknak, mivel eredetileg a nappali órákban próbálták kézbesíteni az iratot, azonban az első kézbesítési kísérlet nem járt sikerrel, ezért az esti váltásnak „áthúzódó eseményként” maradt az idézés kézbesítése. A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX.törvény (továbbiakban: Be.) 67.§ (6) bekezdése értelmében az írásbeli idézés a leggyakoribb mód, de szóbeli és rövid úton történő idézést is ismer a törvény. Szóbeli és rövid úton történő idézésre nyomozati szakaszban akkor kerül sor, ha a korábban megidézett és megjelent személy ismételt megjelenése szükséges. A panaszos fiának ismételt beidézése azért volt szükséges a rendőri jelentés szerint, mivel korábbi, február 9-i „előállításakor csak meghallgatására került sor, illetve az okmány –a vezetői engedély– lefoglalására sem került sor.”

A Be. 70.§. (1) bekezdése értelmében a nyomozó hatóság hivatalos iratának a kézbesítése történhet személyesen, és ugyanezen jogszabályhely (4) bekezdése alapján a kézbesítés szabályszerű, ha a hivatalos iratot a címzett vagy helyette a külön jogszabály szerint átvételre jogosult más személy átvette. Fentiek alapján a kézbesítés megfelelt az erre vonatkozó jogszabályoknak.

Az édesanya jelenléte a nyomozási cselekménynél a Be. 184-186§ szakasza alapján nem volt indokolt, mivel azon csak a törvényben nevesített személyek (védő, jogi egyetemi vagy rendőrtisztai főiskolai –szakmai gyakorlatát töltő– hallgató) vehetnek részt. A nyomozó hatóság ráadásul azt a személyt, akinek jelenléte az eljárás rendjét akadályozza vagy zavarja, eltávolíthatja a helyszínről, szükség esetén pedig rendbírsággal is sújthatja.

III.

Az eset összes körülményét mérlegelve a Testület akként döntött, hogy a rendőrség azzal, hogy a panaszos édesanya számára nem tette lehetővé a részvételt a fia kihallgatásán, nem okozott jogi vagy érdekbeli sérelmet, hiszen az eljárás alá vont személy nagykorú és cselekvőképes állampolgár. A büntetőeljárás nyugodt körülmények között történő lefolytatása érdekében pedig jogszerűen tartották távol a kihallgatás helyszínétől az eljárás alá vont személy érthetően aggodalmaskodó hozzátartozóját. Továbbá a Testület eljárására irányadó jogszabályok szerint a szabálysértési vagy büntetőeljárásban bekövetkezett alapjogi sérelmek elbírálása nem tartozik a Testület hatáskörébe. Abban az esetben, ha a rendőri intézkedés vagy felvilágosítás nyújtása során a panaszossal szemben alkalmazták volna az ő általa kifogásolt kifejezést, és nem tanúsítottak volna elvárható udvariasságot, a panaszos emberi méltósághoz való joga akkor sem sérült volna olyan mértékben, hogy a panaszügyet elbírálásra az országos rendőrfőkapitánynak kéne megküldeni.

Ezért a Testület elégségesnek tartja, ha a panaszolt cselekmény parancsnoki hatáskörben kerül elbírálásra, ugyanakkor szükségesnek tartja megjegyezni, hogy a rendőrnök mindenkor határozott, ám udvarias fellépést kell tanúsítani.

Budapest, 2008. augusztus 4.

Dr. Kaltenbach Jenő

elnök,
előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag

Dr. Féja András testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf

testületi tag